Secret Kingdom

Un agraïment especial
a Linda Chapman.

Per a les quatre adorables cosines Mia, Annabel, Cleo i Polly. Que les vostres vides espurnegin sempre amb màgia!

Primera edició: maig del 2015

Títol original: *Snow Bear Sanctuary*
L'edició original en anglès va ser publicada el 2013 per Orchard Books

Correcció i maquetació: Qüestions.cat

Edició: David Sánchez Vaqué
Coordinació editorial: Anna Pérez i Mir
Direcció editorial: Iolanda Batallé Prats

© 2013 Hothouse Fiction Limited, pel text
© 2013 Orchard Books, per les il·lustracions
© 2015 Jordi Vidal i Tubau, per la traducció
© 2015 La Galera SAU Editorial, per l'edició en llengua catalana

La Galera, SAU Editorial
Josep Pla, 95
08019 Barcelona
www.lagaleraeditorial.com

Imprès a Liberdúplex
Ctra BV-2249, km 7,4
Pol. Ind. Torrentfondo
08791 Sant Llorenç d'Hortons

Dipòsit legal: B-7.744-2015
Imprès a la UE
ISBN: 978-84-246-5384-2

Qualsevol mena de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra resta rigorosament prohibida i estarà sotmesa a les sancions establertes per la llei. L'editor faculta el CEDRO (Centre Espanyol de Drets Reprogràfics, www.cedro.org) perquè autoritzi la fotocòpia o l'escaneig d'algun fragment a les persones que hi estiguin interessades.

La Reserva dels Ossos

ROSIE BANKS

Traducció de Jordi Vidal i Tubau

laGalera

Secret Kingdom

La Reserva dels Ossos

Índex

Al zoo	9
Cap a una altra aventura	21
Ossos de neu!	37
Seguint les empremtes	51
El pla pervers	65
Perdudes!	77
L'ogre afamat	91

Al zoo

El cadell de lleopard va saltar sobre una fulla seca i va rodolar per terra.

—Oh, que és bufó! —va exclamar la Paula Costa.

El cadell es va barallar amb la fulla i després va miolar a la gent que l'observava des de fora del seu recinte al Zoo de Valldolça.

—Tant de bo el pogués acariciar —va dir la Paula delerosa mentre es girava cap a les seves dues millors amigues, la Rita Miró i l'Abril Pianola.

—Igual que has volgut acariciar el uombat, els esquirols ratllats i l'elefant petit que hem vist abans —va riure l'Abril.

—Crec que fins i tot acariciaries un insecte pal si poguessis, Paula! —es va burlar la Rita.

La Paula va somriure.

—Sí, però el cadell de lleopard és de bon tros el meu preferit. —Va mirar cap a l'animalet, que ara intentava enfilar-se a una branca.— M'alegro molt que la teva mare i la teva àvia hagin decidit portar-nos al zoo avui, Abril.

—Jo també. —La Rita va somriure. Era un dia de tardor fred i radiant, perfecte per visitar el zoo.— Aquí hi ha molts animals i ocells increïbles. Els que més m'agraden són els papagais —va afegir, pensant en els ocells de colors llampants que havien vist voletejar dins d'una gàbia gran—. Tenien uns colors molt bonics. M'encantaria pintar-los.

—A mi m'agraden els orangutans —va dir l'Abril. Va començar a saltar amunt i avall, amb la seva cua fosca botant-li sobre les espatlles—. U-U-U! M'agradaria ser com un orangutan i fer molt soroll!

—Ja ho fas! —va somriure la Rita.

L'Abril va fer una rialleta.

—On anem ara? —va preguntar la Paula.

—Allà hi ha un mapa —va indicar l'Abril.

Totes van córrer cap a un tauler gran que mostrava un mapa de tot el zoo. Estava ple de dibuixos en colors dels recintes dels elefants, les zebres i les girafes, l'estany dels pingüins, les gàbies dels micos i les cases on vivien les serps, els ratpenats i els insectes.

—Això em recorda un altre mapa —va observar l'Abril. Va abaixar la veu—. El mapa del Regne Secret!

Les noies es van mirar somrient. Compartien un secret increïble. Des que havien trobat una caixa màgica a la fira de la seva escola, havien passat moltes aventures sorprenents en una terra encantada que es deia Secret Kingdom.

—Em pregunto quan rebrem un altre missatge del Regne Secret —va dir la Paula.

—Estic segura que no passarà gaire temps —va respondre l'Abril—. Tenint en compte que encara hi corren lliurement quatre dolents dels contes!

La perversa reina Malícia sempre tractava de causar problemes a Secret Kingdom perquè volia governar al lloc del seu germà, el bondadós rei Fèlix. El seu últim pla malvat havia estat deixar anar pel regne sis dolents d'un llibre de contes. Esperava que provoquessin tants maldecaps que la gent li supliqués que governés ella per aturar-los. Fins ara les noies havien aconseguit fer tornar al llibre un gegant i una bruixa malvada, però encara faltaven per trobar quatre personatges esfereïdors dels contes.

—Em pregunto quin serà el pròxim que haurem d'atrapar —va dir la Rita.

—I com serà de ferotge —va afegir la Paula, jugant nerviosa amb la punta d'una de les seves llargues trenes rosses. Tant el gegant com la bruixa havien estat horribles!

—Val més que estiguem preparades per marxar en qualsevol moment —va suggerir l'Abril—. Potser hauríem de mirar la caixa. Podria haver-hi un missatge per a nosaltres.

La Paula es va treure la motxilla. S'havia endut portat la caixa per si els seus amics de Secret Kingdom intentaven enviar-los un missatge. Però quan començava a obrir la tapa de la motxilla, va sentir que la senyora Pianola, la mare de l'Abril, les cridava.

—Ei, nenes! Veniu!

La mare de l'Abril sortia de la cafeteria

propera on havia anat a prendre una tassa de te amb l'àvia.

—Ja mirarem la caixa més tard —va xiuxiuejar l'Abril.

—Anem a veure els pingüins? —va proposar la senyora Pianola.

Les noies van fer que sí impacients. A totes els agradaven els pingüins, amb el seu caminar divertit i els seus ulls negres lluents. Es van posar a caminar amb la mare i l'àvia de l'Abril. Quan s'acostaven a l'estany dels pingüins, la Paula es va endarrerir una mica. Volia mirar la Caixa Màgica per si hi havia un missatge dels seus amics.

Va obrir la tapa de la motxilla, emocionada, just a temps de veure una espurna corrent sobre el mirall, seguida d'una altra, i una altra. Tot d'una la caixa sencera resplendia amb una llum intensa!

La Paula va fer un xiscle de sorpresa i es va afanyar a tancar la motxilla perquè no ho veiés ningú més. Havia de dir-ho a les altres!

Va córrer cap a l'estany dels pingüins, on es trobaven l'Abril i la Rita. La senyora Pianola mirava el tauler d'informació per veure a quina hora donaven menjar als pingüins i l'àvia de l'Abril parlava amb una altra família que també observava els ocells.

—Abril! Rita! —va xiuxiuejar la Paula—. La Caixa Màgica brilla!

—Uau! —va exclamar la Rita—. Hi ha un missatge?

—No ho he vist. No he pogut mirar-la gaire estona.

L'Abril va mirar al seu voltant.

—Anem allà, que no hi ha ningú.

Es va dirigir cap a un altre rètol. Era prou

gros perquè s'hi posessin al darrere sense que les veiessin. Les noies es van ajupir al darrere i la Paula va tornar a obrir la motxilla. En sortia una llum espurnejant. Totes tres es van emocionar quan van veure que al mirall de la tapa es formaven unes lletres. Era l'endevinalla

que se les emportaria! S'ho estaven passant molt bé al zoo, però anar a Secret Kingdom seria encara millor!